

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium preposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük.)

XIII. Leó pápa *Zichy* Nándor grófjának 1895. márc. 6-án

Megjelen hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. <i>Kéziratok nem adóznak vissza.</i>	Előfizetheti a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt. István-tér 1.	Felelős szerkesztő: BARABÁS ALBERT.	Előfizetési ár: Égész évre . . . 3 ft — kr. Félre . . . 2 ft 50 kr. Negyedévre . . . 1 ft 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr Nyitlittér soronként 50 kr. Többesrészli hirdetésekéül engedély
--	---	---	---	--

Az egyenes adók reformja.

(K. Ö.) Adózási rendszerünk igazságtalan, terhes, sőt elviselhetetlen volta. a mezőgazdaság és kisipar feltartóztathatatlan pusztulása és a külföldnek az adók reformja terén észlelhető mozgalmi végre a mi merkantil-liberális kormányunkat is kiközösítették abból a nembánomságból, melylyel eddig a mezőgazdaság és kisipar pusztulását némán szemlélte és melyet a mi adórendszerünk az egyenlő teherviselés elvének meg nem felelő berendezésének vagyunk hajlandók betudni. Mert habár a mezőgazdaság és kisipar pusztulását nem az adórendszer igazságtalanságának kell betudnunk, elsősorban mégis a mezőgazdaság és kisipar felsegélyezésére, az adózási rendszer igazságosabb alapokra való tekintésére kell törekednünk, melynek megváltoztatása legelső sorban áll a közkormányzat hatalmában.

Adórendszerünk sokféle tekintetben esik kifogás alá. A teherviselés a lehető legaránytalanabb. A merkantil-liberális gazdasági rendszer a kereskedelem és gyár-
ipar dédelgetésével a legsúlyosabb terheket rakja a válsággal küzdő mezőgazdaság és kisiparra, melyek védelme és megerősítése nemzeti érdekét képez. Annak hasznát nem látjuk, ennek pusztulását érzi és megsínyli az egész ország gazdasági élete. Az adó kezelés oly komplikált, hogy nagy fejtörést okoz magának az adóközögeknek. Hogy igazodjék el rajta a földmives és kisiparos, míg a pénz és vállalatok embe-
reinek intelligenciájuk és összeköttetések száz módot biztosítanak, hogy a pénzügyi közegek tulkapásai ellen jogorvoslattal éljenek. Az adóalapok egyoldalulag használatnak ki. A föld, a kisiparos keresete természetes adóalap, de igazságos adóalapot csak akkor képez, ha az önként kínálkozó egyéb adóalapok is bevonatnak az egyenlő teherviselés elvébe. Egyes osztályokat igazságtalan adórendszerrel tönkretenni, másokat ezek rovására a közterhek jogosult követelménye alól felmenteni, lehet minden, csak józan és nemzeti pénzügyi politika nem.

Annak a szaktanácskozmánynak tehát, melyet a pénzügyminiszter az egyenes adók reformja ügyében összehívott, ha ismerik adózási rendszerünket és az ország tényleges gazdasági viszonyait, más feladata men lehet, mint az a d ó r e n d s z e r

reformját az arányos teherviselés helyreállítására, az adókezelés egyszerűsítésére és az adóalapok revíziójára. ugyszintén új adóalapok javaslatba hozatalára fektetni.

Az adók reformjáról lévén szó minket első sorban a mezőgazdák adója érdekel. Ha adórendszerünkben létre jön egy üdvös reform, ennek előnyeiben első sorban a mezőgazdaság részesítendő, melynek terhei immár elviselhetetlen súlyval nehezdednek az államgazdaság alapját képező mezőgazdaságra. Ha rendkívüli viszonyok rendkívüli intézkedéseket tesznek szükségessé, akkor államkormányzatunknak a súlyos válsággal küzdő mezőgazdaság felsegélyezésére már régen rendkívüli eszközöket kellett volna foganatosítania. Nemcsak hogy mindebből nem történt semmi, hanem a nagy tüke és iparvállalatok természetellenes támogatásával kiszípolozta a népet, tönkretette a mezőgazdaságot és válságba sodorta a kisipart. Mi rendkívüli intézkedések foganatosítását a merkantil-érdekeket szolgáló kormánytól soha sem kérelmeztünk, de joggal megköveteljük, hogy a megváltozott viszonyok parancsoló követelménye alatt szállítsa le a földadót, mely direkt és indirekt alakjában a közterhek orozsláurészét a földmivelő osztályra hárítja.

A földadó leszállítását sürgetik a termelés megráglulása, az értékesítés nehézsége, a termények árcsökkenése, a közterhek igazságtalan elosztása, a gazdaosztály hitelének szervezetenlensége, melynél fogva a megszorult gazda 2—3-szor akkora kamatot fizet, mint a közvetítő kereskedő. Mindez indokolttá teszi a gazdaosztály panaszát, hogy a 25% földadó a mai viszonyok közt tarthatatlan. Jogilag kifogás emelhető a földtehermentesítési járulék 8-4% ellen is, de határozottan tiltakozunk annak állandósítása ellen, mely örökös jobbágyi viszonyt teremt állam és földtulajdonos közt. Még szembeszökőbb a 25% földadó igazságtalansága, ha figyelembe vesszük, hogy ily nagy százalék a legkisebb jövedelemre is ki lesz vetve, mely talán a gazda megélhetésére sem elég. A kataszteri tiszta jövedelem megállapítása alapjául szolgáló 1867—72-iki átlagárak nagy hanyatlása szintén indokolják a földadó leszállítását.

Komoly szándékát képezi-e a mer-

kantil gazdasági politikának a földadó leszállításával, illetőleg az egyenes adók oly irányú reformjával, mely első sorban az ország nagy zömének teherkönnyítését vonná maga után, a közterhek viselésébe mozgó tőkét is bevonni, a közeljövő fogja megmutatni, de annyi bizonyos, hogy a földadó leszállítására és a mozgó tüke megadóztatására irányuló külföldi mozgalmak a mi közkormányzatunkra sem fognak soká hatáséülküliek maradni.

BELFÖLD.

— Beszéd-idomítás. Mindazokat, kik a törvényhatóságok keddi diszgyűlésén jelen voltak s hallották br. Fiáth Miklós főispán megnyitó beszédét, élénken meglepte a kormánypart helybeli lajójának a főispán beszédéről hozott tudósítása. A közgyűlésen elhangzott és a liberális újságban megjelent főispáni beszéd közt egy egész oceán a különbség. A tekintetes karok és rendek előtt báró Fiáth Miklós úgy beszélt, mint egy erős meggyőződésű ember, ki a vallásról, a hitről és a vallásos nevelésről való nézeteit semminek nem rendeli alá, mégha fractus ilabatur orbis. Hangzott is sürűn a helyeslés, meg az éljen nemcsak a liberálisok, de a függetlenségiek, sőt a néppártiak ajbáról is. A gyűlés után azonban — úgy látszik — Fiáth Miklós magába szállt és imígy okoskodott:

— „A népszerűségnek eleget tettem, még a papok is megéjlenetek. Gondoljunk most már a liberális kormányra is.“

És elzárván asztalfiókjának legtitkosabb rejtékébe a gyűlésen elmondott beszédét, a kormányparti újság számára átadott egy másik beszédét, a melyben hű mame-lökként dicsőíti a kormányt, a mely ápolja a vallásos hitet és pártfogolja a vallásos nevelést. Ha ezt a közgyűlésen mondja vala el, bizonyára nem hangzik egyetlen helyeslés sem, mert minden intelligens ember tudja annak, hogy a mai kormány mit se törődik a vallásos érzelmekkel, sőt majdnem nyíltan pártfogolja az atheizmust. Báró Fiáth tehát a közgyűlésen bölcsen hallgatott a kormányról, a lapban azonban leróta főispáni hódolat-adját, mert eltekintve, hogy a papiros türelmes és sokat elbir, az is szem előtt tartandó, hogy „verba volant, scripta manent“.

A mi nézetünk ezek szerint az, hogy egy két nyelvű főispánt van szerencsénk megynék élén látni. Lehetséges azonban, hogy Fiáth br.

Mai lapunk 8 oldal.

nem irt és nem adott át egy másik beszédet a kormányparti újságnak, hanem t. laptársunk látta jónak kikorrigálni a nem egészen patentyirozott szabadelvű receptje szerint hangzó szónoklatot.

Az eset minden körülmények közt érdekes és pikáns, s jó lenne tudni: Fiáth báró főispán agya van-e úgy berendezve, hogy mást mond szóval és mást írásban, vagy a Székesfehérvári és Vidéke redakciója nyert felsőbb helyről cenzori megbízást liberális izlésnek meg nem felelő főispáni beszédek átalakítására?

— A delegációkat e hó 30-ikára fogják egybehívni Budapestre. Az osztrák delegáció azonban egyelőre csak meg fog alakulni és jelen lesz a király által történendő megnyitáznál. Aztán — mint rendszeres történik — nyolcz napos szünet következik, hogy az előadók a javaslatokat áttanulmányozhassák. A költségvetési bizottság még csak a nagy milleniumi ünnepek után, vagyis június 10-ike körül fogja tanácskozásait megkezdeni. A magyar bizottság, illetőleg albizottságok természetesen szintén csak az előbbi referátumok elkészülte után kezdenek meg érdemleges munkájukat.

— XIII. Leó pápa a milleniumról. Ó szentsége az ezredéves ünnep alkalmából Magyarország püspöki karához körlevelet intézett. Ebben kimutatja, hogy mily mértékben köszönhetjük mi magyarok a kath. anyaszentegyháznak és a római szentszéknek azt, hogy államiságunk ezredik évét megérhettük, és hogy ebben nemcsak a keresztény vallás és erkölcsök, hanem a pápák azon törekvései is nagy szerepet játszottak, mely szerint az ország polgári szabadságát és önállóságát fentarhassa. Gyönyörű szavakban emlékezik meg arról, hogy a magyar szent korona ősi fényét, — dacára sok katolikus vallási lanyhaságának — mind e mai napig sértetlenül fentartotta.

— A hódító néppárt. A felvidék éjszakeleti megyéjében, Ungban is hatalmas hullámokat vernek már a néppárt eszméi. A legelőkelőbb társadalmi körök már nyíltan is felhívták intéztek az ungvyei róm. katolikus papsághoz, hogy a közöshajnak engedve, siesen kibontani a megyében is a néppárti

zászlót. Erősen biznak e körök benne, hogy a minden tekintetben független római katolikus papság fogja tudni kötelességét s rövid idő alatt meg fogja tenni azt az első lépést, melytől a néppárt hódítása függ ezen a nagy vidéken, hol a talaj a hódításra alkalmasabb, mint bárhol másutt az egész magyar hazában.

— Hülyeség vagy szentelenség? Kezünkbe került a Frankfurter Zeitung egyik száma, melybe valami elvetemedett zsidó firkász cikket irt a néppárttról. Az inkognitóban dolgozó jómádár egyebek közt azt mondja: „A néppártnak nincs más célja, mint az Ausztriával való dualizmust szétrombolni, a nemzetiségeket a magyar faj ellen uszítani, s a népet megnyerni, hogy egy bigott reakciót juttasson diadalra. Mindebben a kath. klerus jár legelől, s a mozgalmak összes szálai a Bécsben tartózkodó Abel jezsuita-atya kezében futnak össze.“ — Ebben a tárgyban annyi a gaszágig menő tudatlanság és rágalom, hogy válaszolni sem érdemes reá. Megvetéssel dobtak volna félre e zsidó lapot, de eszünkbe jutott, hogy a Frankfurter Zeitung már szerepelt egyszer a képviselőházban is, amikor kisütötték, hogy a miniszterelnök sajtóiroda szokta informálni. Ha e cikkez is onnét jött az impulzus, a közönség véleményét alkotó politikai ellenfeleink tisztességszérteréről.

— A közigazgatási bíráskodásról szóló törvényjavaslat tárgyalását a hétfői ülésen kezdi meg a képviselőház. Az általános vita nem fog sokáig tartani, a részletes tárgyalásnál azonban számos módosítást nyújtanak be az ellenzéki pártok.

— Ellenzéki mozgalom Zalamegyében. Mint lapunknak írják, Zalamegye ellenzéke a legtekintélyesebb birtokosok támogatása mellett erősen szervezkedik az Ugron Gábor pártjának álláspontján. F. hó 11-ikén értekezletet tartott a párt, a melyen a választások körül kövendő eljárás a szervezés ügye lett megbeszélve.

Néppárti gyűlések.

Áldozó esütörtökön az Alföld két helyén is tartott gyűléseket a néppárt. Ugy Kun-Szent-Mártonban, mint a Patinban fényes siker koronázta a zászlóbontást, s a liberális-párt meggyőződést szereszett, hogy a néppárt eszméi föltartóztathatatlan erővel hódítanak. Hiába szövetkeztek ellene a kormány minden alkalmazottja és lekötelezettje azokkal a 48-asokkal, kiknek hazafisága ép oly talmi, mint 48-as nívoltjuk: a nép józan ösztöne kiérzi, hogy a néppárt nem koncokért és hatalomért, hanem egyedül a lelkiismeret szabadságért és a nép jólétéért küzd.

Kun-Szent-Mártonban Apponyi Géza gróf elnökelt a családi gyászra miatt távolmaradt gróf Esterházy Miklós Mórícz helylyett. Megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy hitünket meg kell védenünk a jelenkor minden támadása ellen, s oly sértetlen állapotban adnunk át utódainknak, mint a minöben öseinktől mi kaptuk.

A szónokok közül Buzáth Ferencz a néppárttról, Zichy Aladár gróf a kisiparosok érdekeiről s Kálmán Károly az új rendről beszéltek rendkívüli hatás mellett.

A gyűlésen képviselve volt Szentcsépa, Békés-Szent-András, Csongrád és Cibakháza mintegy 9000 főre rugó óriási küldöttségekkel.

Az Apatinban tartott népgyűlésre óriási tömegben jelent meg Bezán, Zombor, Monostorszeg, Zenta, Pr.-Szent-Iván, Doroszló, Ó-Szapár, Keryna, Hidvégh, Rác-Militics, Filipova, Gajdoba, Palánka, Obrovác, Petrovovszello, Devonja, Csonopla, Besztovác, Vajsza, Bajmok, Kalocsa, Szabadka és Csantavér független érzelmi polgársága.

Zichy Nándor gróftól a nép frenetikus lelkesedéssel üdvözölté, s megnyitó beszédét a legnagyobb figyelemmel hallgatta. Pártunk buzgó vezére kijelenté, hogy nem célja nagyvágyásból politikai pártot szervezni, hanem azt óhajtja, hogy a keresztény hit igazsága minden szívet betöltsön és minden keresztény ember ne csak az egyházban, hanem az életben is helyt álljon hitéért. Beszéde végén buzdi-

TÁROZA.

Hazánk nagyjairól.

Felolvasta Krasznopolcsky Ida a polgári leányiskola május 9-iki ünnepélyén.

— A „Fejermegyei Napló“ eredeti tározaja. —

(Vége.)

A korona viselői és tanácsosai közt épen nem ritkák azok a nevek, melyek örök tiszteletre tarthatnak számot. I. Endre, I. Béla, kik a hatalmas német császár beavatkozásától mentették meg a hont; — szent László, a legkeresztényebb lovag, a legvittezebb hős és büles uralkodó; — a nagyműveltségű könyves Kálmán, III. Béla, IV. Béla, az ország új honalapítója; — Róbert Károly és fia, nagy Lajos, kik a koronára fényt derítettek és a királyi méltóságnak tekintélyt szereztek; — a vitez és hőselkü Hunyadi János és Mátyás, — halhatatlan, nagynevű Mátyás! — Mind, mind dicső név! — De nemcsak az ország élén, hanem a nádori székhelyen is halhatatlan maradt a büles Belus, Verbóczy, Thurzó György, Illésházy és az Eszterháziak; — halhatatlan szent babérok szereztek továbbá mindazon hősök, kik mint az önkény áldozatai fölládoztak mindeniket a haza szabadságáért: Nádasdy, Frangepán Kristóf, Zrinyi, Martinovits és társai, Batthyányi Lajos, Perényi Péter, Csányi, az arádi tizenhárom vértanu és annyian még, kik az önkény áldozatai voltak.

Az elnyomatás gyászos korszakában Bocskay, Bethlen, Thököly, a Rákóczyak, kik

mint az önkény megtörői és a szabadság előharcosai tündöklöttek; — de nem maradtak áldástalanok Vitez János, Pázmány, Széchenyi Pál és István, Deák, a Dessenwifiek, Kossuth és századunk több államférfiának tettei és alkotásai sem — ezek tulélték, tul kellett élniök korukat. Fényes tehetségükkel csak honszeretetik lehetett nagyobb.

„Régi dicsőségünk“ főtényezői azonban a hősök; a nép ezekről többet tud, mint a béke apostolairól. A hét vezér: Lehel, Bulcs, Botond, Zsolt, Taksony népszerű alakja, a daliás Béla herczeg, Frangepánok, Kun László, Széchy Dezső, Dugovics Titusz, Kinizsy, Tomory, Losonczy, Szondy, Dobó, a Zrinyiek és az utolsó háromszáz év anyja magyarja, végzeve a legközelebbi szabadságharc hősein, a hatalmas, vagy letiport, de mindenkor szent hazának ezer hű bajnoka szükké tenné a pantheont, melyet a kegyelet emel számukra. — Hadjáratokat vezetett és küzdött végig az egyik, s az érdemek hosszu sorával vitta ki a borostyánt; volt ki nem szedogette azt levelenként, hanem egyszerre vitta el az egész koszorut. Nem szól egyéb tettükről a történelem, de hallhatatlanja őket, hogy válságos helyzetekbe jutva nem alkuoztak önlelküsmerejükkel, hanem tétovázás nélkül rohantak a biztos halálba, az örök dicsőség karjai közé. „Istenért, királyért, és szabadságért!“ Volt föld, mely szomjazta a hönfivért s volt ki öntözze véle:

„S hol legtöbb hönfivér lép
A harci sírokat:
A népszabadság ott tenyészét
Legszébb virágokat.“

Kis nép története a mi történetünk; de vitezségnek és honszeretetnek megdicsőítése az, és kevés nagy nemzet multjában találunk annyi és oly nemes példákat a hazafias kötelességszérre, mint a miénkben. Fölösleges is volna keresnünk, mert a távolabb állók sohasem hatnak ránk oly közvetlenül, mint az otthoniak. Kőlcsey szép mondása szerint: „Leonidász csak egy Spártáért, Regulusz csak egy Rómáért, Zrinyi csak egy Magyarországért halhatott meg!“ Az az érzellem, melyet szülőföldünk iránt érzünk, nem oszolhatik meg más országok közt. „Szívet cseréljen az, ki hazát cserél.“ A számított nem cserél. Önkény, erőszak messze vetheti, de nem oltja ki kebléből a hazáért égő szeretetet és életnél jobban őrzi azt a marék földet, melyet e határról vett föl, bujdosásában szive fölött rejtgetett, számkivetése helyén százszor megcsókolt, s feje alá kívánja tétetni azt a sírba. Nincs szó, mely arról fogalmat ne adhatna. Az, ki Magyarországból ki akar vándorolni, a térképen ne sokat nézegessen újabb, nyugalmasabb hazába merre menjen. Egy ut van előtte csak: „az egzek felé.“ Óda, hova egyenesen jutottak az a lánglelkűek, kiknek az életnél drágább volt a haza becsületel. Önfeláldozásuk tisztító tüzeben megszabadultak emberi gyarlóságuktól s megdicsőült szellemük hívogatólag int az utódok felé, kik annyiszor követték is már őket!

A dicsőség azonban nemcsak azok része, kik karddal kezükben estek el, vagy a közélet zajában éltek, s nemzetük sorsát intézték. Alkalmférfiak, hadvezérek és daliák nyomába igénytelen írók, tudósok lépnek, kik nem szer-

totta a jelenlévőket az egyházhoz való ragaszkodásra, a király és a haza szeretetére.

Fulmináns szónoklatokat tartottak még Steecs és Kulmicsics plébánosok, Zelenyák János képviselő, losonci Szabó Endre és Miller József. Este fényes bankett volt.

A két népgyűlés a következő határozati javaslatokat fogadta el:

I.

A kun-szt.-mártoni és apatini néppárti gyűlés tagjai egy szívvvel, egy lélekkel elfogadják a néppártnak, mint vallásvédő s a haza javát igazán szívvel viselő pártnak elveit és örömmel kötelezik magukat arra, hogy annak zászlaját minden megengedett eszközzel diadalra juttassák, hangosan tiltakozva a választásjognak azon, a magyar nemzetet mélyen megalázó elközbűrés és korlátozása ellen, melynek a választók összejárási alkalmával s Nyitrán, valamint Stomfán minden jobbérzésű egyén megbotránkozására szemtanúi voltunk.

II.

A kun-szent-mártoni és apatini néppárti gyűlés melegen és lelkesen pártolja és óhajtja a kisipar védelmét, különösen a nyersanyagot beszerző, a kész kézműveket elárúsító szövetkezetek felállítására az ipartörvény megjavítása által. Hasonlóképp kívánja és ajánlja a kisgazdák sanyaru sorsának enyhítését, kivált hitel-szövetkezetek és központi gabonarkátrák létesítése után. Mivel pedig mindakét néposztály érdekeit a néppárt képviseli és védelmezi jelenleg, azért a néppárt győzelmét minden jelenlevő egész erejével biztosítani igyekszik.

A választói névjegyzék.

Az összeíró küldöttségek most kezdik meg az ország választókerületeiben munkájukat. — Felhívjuk az ellenzéki polgárokat, hogy éber és kitartó ellenőrzést gyakoroljanak a küldöttségek működése felett. A törvény azt parancsolja, hogy előre meg kell határozni azt a napot, melyen a nagyközégekben és körjegyzőségek székhelyein az összeíró küldöttség megjelenik s ezt nyolcz nappal megelőzőleg köz-

verték, nem hódítottak országokat, hanem egy egész világot teremtettek önmaguknak népiük örökségéül. „Mind hősök ők, mind férfiak.” Az előítéletekkel megküzdani vágyó tudósok szívét a honszeretetének ugyanazon tíze heviti, mely Zrinyit is lángra gyújtotta. Indokai, czéljai nemeselek, hatása nem oly közvetlen, de nem kevésbé maradandó; ritkábban ragad el, mint a hányaszor meggyőző, s az észhez szól inkább, mint az érzelmehez. Az írók, költők, tudósok csapatja tartá fenn államiságunk egyik legfőbb biztosítékát: a magyar nyelvet, melyben él a nemzet.

Szent István óta szakadatlanul tart azon örök hálára méltó férfiak sora, kik a tanultság és az ismeretek terjesztésén fáradoztak. Az irodalom, főképen pedig a történelem Kézai Simon, Béla király névtelen jegyzője, Márk, Thuróczi krónikájában már is fölismerete, mely varázsa van az ősi dicsőség emlegetésének. A legrégebbi népdalok ép ugy biztosították nyelvünk szépségét és zengzetességét, mint az egyházi szónoklatok. A renaissance is Európa sok más országa előtt köszöntött be hazánkba és Vitéz János, Geréb László, Báthori Miklós és mások elismert humanisták voltak a hon határain túl is. Zrinyinél, a hősnél, csak Zrinyi, a költő lehetett nagyobb. A kardot épen ugy a maga nemzete iránt buzgó szeretete adta kezébe, mint a lantot. A jelszó itt is változatlan: „Ne bántsd a magyart!”

Irodalmunk a XVI-ik század óta állandóan volt nemzeti, mint a magyar irodalmunk mutatkozik nemzetünk. A különös hatás azonban ugy sem maradhatott el. A magyarságot,

hírré kell tenni. Követeljük ennek az értesítésnek közzétételét s ha a bizottság megjelenik, a jogosult polgárok személyesen jelentkezzenek, mert vigyázniok kell, hogy nevük és korévük helyesen irassék be.

Ha az urbéri értelemben vett negyed telek cenzusza kérdésében a bizottság a törvényvel és a tényleges helyzettel ellenkező határozatot hozna, ezt meg kell fellebbezni a központi választmányhoz. A mennyiben ez sem segítene, a belügyminiszter döntése alá kell terjeszteni a kérdést.

Nem hiába figyelmeztetjük a választókat arra, hogy őrkdjének jogaik fölött. Az egyáltalában nem bizonyos, hogy a jelen év folyamán lesznek az új választások s könnyen megeshetik, hogy a most készülő névjegyzékek alapján történik meg a jövő évben a választás. Hogy pedig az összeíró küldöttségek egész sorában a szolgálathűség ismét meghamisítani fog törekedni a választói jogot, arra a tavalyi példa után el lehetünk készülve. Ezt meggátolni a becsültes polgárok vannak hivatva és ha ezek komolyan akarják megvédeni legszentebb jogukat, az sikerülni is fog.

Kath. egyesületek kongresszusa.

Mint említettük, a magyarországi katólikus egyetlek augusztus 16—19 napján országos kongresszust fognak tartani Budapesten. A kongresszus négy szakosztályra oszlik, melyek a következő kérdéseket fogják tárgyalni:

A hitbuzgalmi és jótékony egyesületek.

1. A hitbuzgalmi egyesületek szervezésének szükségessége és módja.

2. Az oltári szentség, Jézus Szt. Szívének, az engesztelő szent áldozás, imaapostolság, a szt. Mária, a Szt. Szűz szepl. szívének, Elő rózsafüzér, sz. skapulárek, sz. József, Orangyalok s a sz. Gyermekség, mint a jelenleg leginkább divó egyesületek mivolta és haszna.

3. Szt.-Vince egyesületek.

4. Jótékony négyesületek, népkonyhák. (A 3. és 4. pont alatt jelzett egyesületek felöllelhetők az új rend veszályeinek elhárítására vonatkozó törekvést.)

melyet Mária Terézia már-már álomba ringatott, szendergéséből az irodalom csókolta fel s az tartotta ébren azontul is. Az irodalom nem áll a pillanatok szolgálatában, hatása tuléi az egyént, tuléi nemzedékeket; eszméket kelt tizedek, századok múlva is, és nem engedi, hogy elzárkózzék az a szív, mely egykor tárva állt a nemes érzeteknek.

Bessenyei, Kazinczy és a két Kisfaludy, Berzsenyi, Kölcsey, Vörösmarty, Eötvös, Jósika, Petöfi, Arany és Jókai s velük a lelkes és nemzetükhöz érdekes írók egy egész csapatja hozott új diszt, új fényt a hazára. Mig ezek egyrészt megszilárdították a nemzetben multrol való tudatát és fokozták a hazaszeretetet, — megismertették másrészt a tudomány újabb vívmányaival, a tiszta és hamisítatlan demokraczia alapelveivel s európai színvonalra tudták is öt emelni.

Söt nálunk még a képzőművészet is a kereszténység és a nemzeti élet köréből vette legszebb eszméit. Aquila János falfestményei és Kolozsváry testvérek szobrai a XIV. században már történetünk nagy alakjait örökítették meg s a templomokba vitték be őket, a megdicsőült szentek közé, hol Istent imádni, honát szeretni s önérdékét feledni egyszerre tanulta meg a régi kor magyarája. „Művész hazája széles e világ”: de a mi művészeink szentegyházának, keblük belsejének oltárképe most is ez a hon s Munkácsyt nemcsak a születés emléke kötik hozzánk.

S a politika, vitézség irodalom és művészet emberei közül hány vett részt észrevétlenül a nemzeti közművelődés előmozdításának mun-

5. A mértékletességi és káromkodás elleni egyesületek.

6. A temetkezési és betegsegélyző egyesületek.

7. A cseléd és munkásné védő egyesületek.

8. A szegény és koldusügy rendezése társadalmi uton.

Irodalmi egyesületek.

1. A katolicizmus és a tudományos haladás.

2. A kath. szellemű irodalom felvirágoztatása.

3. Eszközök a kath. szellemű irodalmi termékek elterjesztésére.

4. Az egyesületi közlöny ügye.

5. Gyakoribb és termékeny érintkezés a kath. írók, és hasonló viszonyosság a katolikus tudományos és irodalmi egyesületek között.

Társadalmi egyesületek.

1. Az egyleti élet felvirágzásának feltételei:

a) Egyesületi törvény alkotása. Felirat az ügyben az országgyűléshez.

b) A magas püspöki kar támogatásának kikérése.

c) A kath. körök országos szervezete.

2. A kath. körök működésének legfontosabb eszközei: a felolvasások, a könyvtár, ezzel kapcsolatban a népkönyvtárak ügye, a kath. körök mint kath. közművelődési, kultur egyesületek, a kath. körök gazdasági czélok szolgálatában.

Kath. legény- és munkásegyletek.

1. A katolikus legényegyletek országos szervezése.

2. Mesterinasok védelme és nevelése.

3. Kath. mesteregyletek, munkásegyletek és gazdaegyletek alakítása.

4. A magyarországi kath. kisiparosok orsz. segély- és nyugdíj-alapja.

5. Kath. ifjúsági egyesületek.

Milleniumi ünnepélyek a megyében.

— Saját levelezőinktől. —

Pázmádon a milleniumi iskola-ünnepet e hó 10-én, vasárnap délelőtt tartották meg. A tanulók az iskola udvarán négyes sorban sorakozván a kereszt és szálkák elővittele mellett „Jertek keresztény lelkek” kezdetű ének két számlau zengése mellett vonultak a templomba.

kájához! — Az ismert, vagy ismeretlen, de valódi érdem nem szorult arra, hogy kitüntetés keressen, ha eszményi czélját elérte, vagy akár megközelítette. A hála azonban nemcsak erény, hanem kötelesség is, mert az emberiségnek szüksége van nagyszerű példákra, kikhez fűtekintsen, kikől igazán lelkesülni tanuljon, hogy az eszményt soha sem tagadja meg, ha még annyi előnnyel is biztosítja az anyagság.

Nem az a nép legboldogabb, melynek története csillogó nevekben leggazdagabb, hanem az, hol közszellem a honszeretet, hol mindenki-nek, vagy legalább a nagy többségnek ajkairól igazsággal lebbenhet el az a lélekemelő vallo-mác, hogy:

„— szent hazánk,

Megtevék mindazt, mivel csak tartozánk.”

Hány nagy emberünk érdemesítette magát nemcsak egyszerű emlékre, de ércszoborra is! Széchenyi, Deák, Kossuth, Vörösmarty, Arany, Petöfi emléke „nem fél az idők mohától”. — Hiszen a legközelebbi mult is oly gazdag volt a hazafias erények példájában!

De a virágzó jelenben is a közelet majdnem minden ágában kiváló emberek mutat föl nemzetünk; — talán azért, mert sohasem nyilvánult hathatósabban a közszellem, mint épen az utolsó kilencz évtizedben.

Sajátsgos a közvetlenség bűbája! A nagyért lángoló, a nemesre fogékony hazafi kegyelettel lép a honszeretet multjának oltár-tüzehez, hogy onnan vigyen paraszat az ujhöz, melyet folgyujtania és fontartania szent köte-

A szent mise előtt Toman Antal káplán szép beszédet tartott, kiemelve az ünnep jelentőségét. Ez után következett az ünnepi szent mise, mely alatt az iskolás gyermekek „Oh Isten szent fölségedet“ kezdetű éneket két hangon adták elő. A szent mise végeztével a gyermekek ismét sorakozván „Nyujtsd ki mennyből oh szent anyánk kezdetű“ énekelve az iskola egyik szépen díszített termébe vonultak, kísérvé az ájtatos hívőktől. Mivel azonban oly sokan gyűltek össze, hogy az iskola helyiségei szűknek bizonyultak, az ünnepélyt az udvaron tartották meg. Itt a gyermekek harmonium kísérete mellett a „Hymnusz“ énekeltek, mire Krizsánny Lajos kanonok-esperes, mint az iskolazék elnöke tartott igen szép beszédet. Utána a gyermekek szavaltak hazafias költeményeket, majd Balogh Sándor főtanító tartott felolvasást a magyarok történetéről, s végre egyik iskolás fiú lépett az emelvényre, s harsány hangon szólva kisdud társaihoz, beszéde végén éltette a királyt és hazát, mit a jelen voltak százszorososan viszonzottak. „Te vagy földi éltünk“ kezdetű Mária-ének elénekítésével az ünnepély d. u. 1 órákor véget ért, s a jelen voltak valóban szép emlékekkel távozottak. — Ez ünnepélyre és szent misére Várady Sándor községi jegyző vezetése mellett testületileg megjelent a község eljárássága is.

Rác-Almásón lélekemelőleg ünnepelték meg a milleniumot. Pödör plébános indítványára és közbenjárására öt darab tölgyfát ültettek el a Szentháromság-téren és pedig Árpád, Szent István, Szent Margit, Ferencz József király és Erzsébet-királyné nevére. A fákat duzzokkal és drótkerítéssel vették körül. Az elültetésnél Pödör plébános szép beszédet tartott. Ezután következett a mindenütt megtartott vasárnapi ünnepély; a „Te Deum“-os mise után mindenki az iskolaházhoz vonult, a hol az egész katolikus gyermekesek a görög iskolásokkal egyesült és Jankovich G. lelkész jelenlétében egy a katolikus, mint a görög vallású gyermekek szönből szebb magyar beszédeket, ének-előadásokat és tornászati ünnepélyt tartottak, melynek elején szintén Pödör plébános szólt az ünnep jelentőségét. Délután pedig Supka tanár vezetése mellett a fiatalság kivonult a szabadba és ott cigányzene mellett a legerőteljesebben kedvben mulatozott. — A katolikus kör szintén részt vett az ünnepségben. Déléltől 10 órákor az ünnepélyes istentiszteletet és a „Te Deum“-on a kör tagjai testületileg jelentek meg. Délután vacsernye után egy a reudes, mint a pártoló

tagok a kör helyiségében gyülekeztek, hol Pödör István plébános, a kör elnöke tartott humorisztikus felolvasást a milleniumi kiállításról, mely nem csak hogy mulattató, de tanulmányos is volt. Felolvasását általános éljenzéssel fogadták s az elnök fáradozását a kör tagjai megköszönték.

Csurgón máj. 10-én hálaadó-istentisztelet volt, este pedig fáklýásmenet, melyben az egész község részt vett. A főtéren Szabó Antal mondott alkalmi beszédet, a dalárda pedig hazafias dalokat énekelte.

A kath. iskolák milleniumi ünnepe.

A püspöki kar rendelete folytán tudvalevőleg a katolikus iskolák külön ünneplik meg a milleniumot és pedig az egész országban május 17-én.

Fejérvármegyében dr. Steiner Fülöp megyéspüspök tervezete szerint fog végbemenni az ünnepély. Reggel szent mise lesz, melyen az iskolásnövendékek tanítóik vezetése alatt részt fognak venni. Ezután következnek az iskolai ünnepély vagy az iskola udvarán vagy a tanteremben az iskolazéki tagok, a községi előjárók és a szülők jelenlétében. A gyermekek egy a templomba, mint onnét az iskolába a szent kereszt elővitelével a bold. szent szűz lobogója alatt fognak vonulni.

A program szerint a plébános vagy a tanító előadást tart, történelmi visszpillantást vetvén az elmúlt 1000 évre. Ezt követik a gyermekek által előadott hazafias költemények. Az ünnep záradékát képezi a „Szózat“ eléneklése. Ezután az iskola legjobb tanulója elmondja a püspöki tervezet szerint előírt lelkesítő beszédet, a plébános pedig újat mond a tanulóknak. A nem magyar ajkú népiskolákban szintén betartják a milleniumi iskolai ünnepségek itt közzölt tervezetét; de a történelmi előadás, a szavalmányok, a gyermeknek társaihoz intézett rövid beszéde és a végző ima, az iskolában divó népnyelven adatnak elő.

A székesfejérvári szeminárium szintén holnap tartja a milleniumi ünnepet. Déléltől fél

9-kor mise lesz, melyet dr. Steiner Fülöp fog végezni.

Az irgalmas nővérek vezetése alatt álló Ferencz-József nevelő intézet milleniumi ünnepélyének programja a következő:

Reggel 8 $\frac{1}{2}$ órákor hálaadó isteni tiszteltet a papnevelde templomában. — Este 7 órákor ünnepély az intézet dísztermében következő műsorral: Nyitány. Ünnepi zene, Mosonyi Mihálytól. Zongorán előadják: Steindl Margit és Leéb Erzsike k. a. Uj ezredév. Borossay Lajostól. Szaválja: Radnich Ida. Hymnusz. Kölcseytől. Előadja az énekkar. „Az ezredéves családi virány.“ Allegorikus drámai kép. Szerző: Rosty Kálmán. Személyek: Hunnia Kampis Ilona, Vallás Szabó Mariska, Honszeretet Szukovszky Irén. Szent Nevelés Diebála Erzsike. Boldog Gizela Moe-nich Jolán. Szent Erzsébet Kleindim Ernesztin. Szt.-Margit Volarich Ida. Angyalok: Eisenbart Irma, Flits Emma, Kubik Annus, Wenzel Margit, Zaicz Margitka. Hunyady Induló. Erkel Ferencz. Zongorán előadják: Grundböck Gizela, Zaicz Irén, Molnár Ilona. Távolban. Kettős, Möhringtől. Eneklők Kampis Emilia és Kampis Ilona. Szülőföldem. Erődy Ernőtől. Előadja az énekkar. Élő kép. A magyarok Nagyaszonnyához. Kemenes Ferencz. Szaválja: Kampis Ilona. Szűz Mária, hazánk reménye. Előadja az énekkar. Róvid beszéd a társnőkhöz. Mondja: Quirini Blanka. Szózat. Előadja az énekkar. Milleniumi induló. Szerző Aujezdsky Adolf. Zongorán négy kézre játszzák: Szukovszky Irén és Molnár Ilona.

Majális a lövölde kertben.

Helyi ügyekkel megbízott munkatársunknak, ki hetenként négyezer szokott borotválkozni és állandóan szegfűt hord, (a mely jelenségéből a don juan-kodás bíróság is megállapítható) a postás tegnapi egy női kézzel írott levelet adott át. A boríték szinte lehetetlen magából a peau d'Espagne erős, fűszeres illatát. A redakció ifjabb tagjai kaján és irigy pillantásokat vetettek helyi Don Juan-unkra, sőt a nőgyűlöletéről ismeretes szerkesztő is abbahagyta Ugron Gábor beszédének tanulmányozását. Egy szóval általános szenzáció uralkodott szerkesztőségünkben.

Fővilágosításul e szokatlan tetsző felindultságra meg kell jegyeznünk, hogy mihozzánk garmadával érkeznek pohányfűstös levelek (vidéki tudósítók csüggedtlen kül-

lessége. — S a parázs, mely kialudnék, ha tápu nem adná neki kötelességérzetét, ismét jótévő melegét áraszt reá, melytől gyorsabban kering ereiben a vér, s hamarabb buzdul tettere.

Ebben az évben államéletének ezredéves emlékét őríti a nemzet. S ha lezárja az ezredévről vezetett számadó könyvét, akaratlanul is végig kell futnia újra a roppant tömeggé halmozott tételeken, összegeznie mindent, hogy rájöhessen, miként áll. — Lerótt-e minden adósságát, a mivel honának és nagyjainak tartozott? Szilárdabban áll-e most, mint valaha, midőn a kezdet nehézségeivel küzdött? Ősietek parányi fűszket raktanak? — Szedjétek össze a romokat s tegyetek belőle mély alapot jövendő nagyságnak.

Apró harcokat vívtak? Csináljátok a béke műveit temérdekkel! Változékonyásban sínylettek? — Változatok ti is, mint a lepke, nemesből nemes alakokra!

Emlékek nem maradtak? Mi tilt, hogy emeljétek nekik? — Mi tilt, hogy Tinódiak helyett magatok álljatok elő lángénekekkel?

„Minden kö, régi tettek helyén emelve, — minden bokor régi jámbor felett iltetve; minden dal, régi hősköri énekelve; minden történetvizsgálat régi szavadoknak szentelve: mennyi lépés a jelenkorban magasabbra emelkedhetni, érzelmeiteknek, gondolataitoknak s tetteiteknek több terjedelmet, tartalmat és célrehatást szerezni s egész lényetekre bizonyos nemesítő, saját bélyeget nyomni, mely nélkül mind az emberek, mind a nemzetek sorában

észrevétlen fogtok, mint parányi vizsepp az óceánban tolongani.

A történelem betűi nem holt betűk: beszélnek és tanítanak; s a belőlük vonható tanulságok elől nem zárkozhatik el a nemzet. Ifjunak és öregnek egyaránt kell becsülni tudnia a multat, melyben gyökeredzik állami létünk és egész társadalmunk. Nem alkothat az a jövőre kiható jelent, kinek nincs érzéke a letint érdemek iránt.

Mindig lesznek, kik nagy észszel, nagy szívvel egyszerre bírnak és kike ép ezért tisztelettel fog tekinteni korunk.

Az első ezredévet megérő és a másodikat megkezdő, — ennek a jelen nemzedéknek szent és dicsó feladata abban áll tehát, hogy a mult tanulságain épült hitet vigye át a jövőre.

Századunk derekán középkorbéli intézményeink buktak meg, s eszmékben, nézetekben rohamos változásra ment át a nemzet; — de azért kinek fillébe nem csengenek azok a szavak, miket Deák Ferencz oly válságos körülmények közt mondott 1861-ben?

„Lehet — így szolt a bölcs — hogy nehez idők következnek ismét hazánkra; de a megszegett polgári kötelesség árán azokat megváltanunk nem szabad. Az ország alkotmányos szabadsága nem oly sajátunk, melylyel szabadon rendelkezhetünk; hitünkre bízta a nemzet annak hű megőrzését s mi felelősek vagyunk a haza és önlelkesmeretünk előtt. Ha tünni kell, tünni fog a nemzet, hogy megmentse az utóknak azon alkotmányos szabadságot, me-

lyet őseitől öröklött, Tünni fog csüggedés nélkül, mint ősei türttek és szenvedtek, hogy megvédhessék az ország jogait. Mert a mit erő és hatalom elvesz, azt idő és kedvező körülmények, szerencse ismét visszahozhatják; de miről a nemzet, félve szenvedésektől, önmaga lemondott, annak visszaszerzése mindig nehéz s mindig kétséges.“

Szenvedésektől pedig nem félt, ő maga semmiről sem mondott le nemzetünk; s idő és hatalom vett el tőle. Hála és kegyelet érte a nemzet nagyjainak!

Többet adtak nekünk a lefolyt századok dicsőségénél, mert bizalommal töltötték el szíveinket jövő munkánk sikere iránt. S míg Árpád sírját keresi, Baththányi és Deák földi maradványai fölé már is oltárt emelt az a nép és az a nemzetek, mely szobrokban dicsőíti az ujkor anyjai jelentését, s mely nem lett könnyűs saját kora iránt.

Igaz, nem találjuk meg mindig a sírokat, melyek nagyjaink fölé domborulnak; e sírokra az unokák nem mindig borulhatnak le; de az ezer év dicsőségének és gyászának ezen ünnepi esztendőjében, mégis „aldó imádság mellett említhjük szent neveiket.“ Egy ezredév csatl minden szent nevet a honhoz s a szent nevek tulvilági kara a most beszámoló ezredév hymnuszát zengi a késő utódoknak, a jövő hymnuszul változtatlan jelgélül!

„Házaának rendületlenül
Légy híve, oh magyar! . . .“

deményei) jönnek olykor a színházi kritikust jellemzően nőföldesnek és végvidéki baromnak elnevező korrespondenz-kártyák (lekritizált operette és drámai primadonnák-tól), sőt igen gyakran alkalmatlankodnak ügyvédi firmával ellátott borítékok is (naiv fenyegetőzésekkel holmi tartozások miatt): de a s e r e l m e s l e v é l még nem lépte át szigorú erkölcsök közt működők termékei küszöbét.

A jogos kíváncsiság elől Don Juan-unk szerényen visszavonult a szerkesztőség legbensőbb termébe s a helyzethez mért romeoi arccsal fogott az olvasáshoz, miáltal még a végelkomolyodásban szenvedő szerkesztőségi szolgáló is halkán, de annál hamisabban énekelte Bocaccio-ból: „Kis levélke, drága kis levélke“ . . .

Hetenként négyezer borotválkozó munkatársunk arczán azonban az első sorok elolvasása után ugyanazon kifejezés volt leolvasható, melyet akkor szokott produkálni, midőn a tizenkötzteres rablogyilkosság kinyomozására kért uti- és nyomozási költségeket a szerkesztő egy ördögien tamázkodó mosoly kíséretében megtagadja. Rövidben szólva: keserves esalódás borongott a nem épen szabályos, de annál nétköznapibb vonásokon. Dühös modulattal összeragytarta a levelet és megvélően a papirkosárba készült tetmetni.

— Szikra ur, — szólta a szerkesztő ünnepélyes komolysággal — ugy tudom Ohnet György és Benicakyné Bajza Lenke regényeiből, hogy párbajkezes gentlemán hölgyek leveleit vagy a szívén hordja vagy elégeti, de nem sülyesíti papirkosárba, mert onnét romdudor vagy hazai juhturó borítéka gyanánt még visszakerülhet az ádáz férj, vagy a Zách Felician lelkületű apa zemei elé.

Szikra ur egy nála nem székelt bamba tekintetet vetett felelős szerkesztőnkre s inparlamentáris kifejezés kíséretében átnyújtotta az illatos levelet.

Hogy szerkesztőségünk még a levélhordó postás előtt se maradjon gyanuban, mintha időnként a közügyek helyett szerelmi levelezésekre pazarolná, eszenell lenyomatjuk a fehér-szegfűs munkatársunk nevére érkezett levelet következő tartalmával:

Uram!

A szörnyű kétségbeesés készt a merész lépésre, hogy önnek írjak. (Jaj ha a mamám megtudná! De hát ugye, kérem, ön nem mondja meg a mamának?)

Még sohse estem kétségbe, de most beleestem, bizony isten beleestem. Az a csunya fejevári kalendárium csupa esőt, csapadékot, változó időt, meg isten tudja, mit firkál össze-vissza e hó végére. De hát akkor mi lesz a mi május 30-iki majálisunkkal, ha mindig esik az eső? Pedig ha látás, milyen szép magyar-ruhát csináltattam a majálisra. Bordó vörös hárszín a dereka arany színűvel, fehér moszlin az alja nemzeti szalaggal, csipke lesz a kötény, ez-tán a hajam, jaj csak látás, milyen szép lesz a hajam. Ez az én majálisom belefog kerülni egy pár érettségi bizonyítványba.

De hova is írka-firkálok; nem erről akartam én eszölni, hanem kérem aranyos Szikra ur, legyen szives, írjon annak a meteorológiai intézetnek, (tudom, jó ismerős bele), hogy csináljon arra a mi majálisunkra valami szép időt, s legalább arra az egy napra hagyjon fel a „felhőzetekkel“, mert ha nem, hát kikaparom mind a két szemét annak a meteorológusnak.

Mariaka.

E levélhez nincs mit hozzáadnunk. A fejevári bicakon kívül a fejevári körmöknek is meg van az a jó renoméja, hogy nem fog akadni meteorológus, ki szivart meg csapadékot jelezzen május 30-ikára.

Egyekben pedig, a levél nyomán eszközölt utánjárásainknak (melyeknek sem időt, sem költséget nem kíméltünk) sikerült megállapítani, hogy a majális a mondott május 30-iki napon a lövölde kertben lesz, a katonaszenes északnyugati irányban egybekötve. A tiszta jövedelemből szegény iskolás gyermekeknek fognak felutastatni a kiállítás megtekintésére.

Olvasóinkhoz.

A „Fejermegyei Napló“ május hó 1-én új előzetést nyitott. Felhasználjuk az alkalmat, hogy elbarátainkat, nevesítésen a néppártunk híveit, újra felkérjük lapunk támogatására és minél szélesebb körben való terjesztésére.

Lapunk a becsületet politikáit, az élvek harcsát tüste sáslajára, a mely harcban csakis az igazság és a tisztesség vesztéséi tollunkat. A sumu cinque elvön állva, nem bántunk senkit sem vallásért, sem a miénktől eltérő politikai meggyőződésért; de igen is, félelem és minden mellékérintet nélkül ostromosuk a korrupciót; különösen a politikában, a mely hasákn erredéves alapját, térről szeretti alkotmányunkat, lelkiismereti és állampolgári szabadságunkat ocsdílyesteti.

Kérjük elbarátainkat, különösen katolikus híveinket, hogy csak oly lapokra adják pénzüket, a melyek katolikus meggyőződésünket tisztelik. Ne támogassák a színtelen, szabaddkíműves assidó sajtót, mely a keresztények pénzén meghívva, uton-utfélen fellengérré állítja hitünket és arcauloeri katolikus hitelünket.

Hátrálások előfizetőinket pedig felkérjük az előfizetési díjak beküldésére, hogy a lap expediciója fenakadást ne szenvedjen.

Az előfizetési árak lapunk homlokán olvashatók; megjegyezzük azonban, hogy egy hónapra szóló előfizetéseket is elfogadunk és hogy lapunkra minden naptól kezdve lehet előfizetni. Előfizetési ár egy hónapra 45 kr.

Városi és vidéki hírek.

— A helybéli jótékony nőegylet hazánk ezeréves fennállását azzal ünnepelte meg, hogy folyó hó 10-én a székesegyházban tartott hálaadó isteni tisztelőten Szögény-Marich Julia védnök vezetésével alatt testületileg részt vett és ugyanazon napon a nagy nap emlékére több nyomorban szenvedő szegény között 100 frtot osztott ki.

— A kath. tanítók országos kongresszusa tárgyában megyés püspökünk a következők rendeletet bocsátotta ki: A kath. tanítóknak f. évi július hó 7., 8. és 9-ik napjain tartandó orsz. kongresszusára egyházmegyém kath. iskoláinak tanítóit közül 3 képviselő választandó. A választás céljából a kath. tanítói köröket a következő 3 csoportra osztom: 1. csoport: a székesegyházi, fejevári felső, fejevári közép és fejevári alsó esperesi kerület. 2. csoport: a csákvári, vaáli, bicskei, érdi esperesi kerület. 3. csoport: az adonyi, szigeti, budai alsó és budai felső esperesi kerület. Mindegyik csoport saját csoportbeli tanítóra szavaz. A szavazás írásban történik. A csoportok minden egyes tanítója (főtanító, s külön osztályt vezető tanító, kik jelenleg segédtanítóknak nevezetnek) szavazatát lepecsételve küldi be, és pedig az I. csoport tanítói ft. Gremsparger István apát esperes-plebános urhoz Székesfejevárra; a II. csoport tanítói ft. Krizsán János t. kanonok esperes-plebános urhoz Pázmándra; a III. csoport tanítói ft. Lajos József t. kanonok h. esperes-plebános urhoz Nagy-Hantosra. A most nevezett három kerületi esperes ur — mindegyik saját csoportjában — két erre felkért tanító jelenlétében felbontja a szavazatokat rejtő, e küljelzéssel „kath. tanítók kongresszusa“ elállandó leveleket, a szavazatokat összeszámolja, s a viszonylagosan legtöbb szavazatot nyert tanítónak a kongresszusra történt megválasztását az egyházmegyei hatóságnak f. évi május hó 28-ig bejelenti. A megválasztottak utiköltségeihez egyenként 15 frttal járulok.

— József főherceg és a millenáris pumpolás. Budapesti levelezőnk már említett tett arról a bosszantó kapzsiságról, a melylyel a fővárosiak a kiállítás megtekintésére felránduló vidéki atyafiakat, szelid kifejezéssel élve — megpumpolják. A hiéna nem rohan egy prédájára, mint azok a vendéglátó budapestiek a vidékiek pénzkielérésére. Ennek a határtalan pumpolásnak érdekes epizódja kering most közszájon Budapesten. József főherceg, az uralkodóház talpig magyar érzelmű és legnépszerűbb tagja, megyénk büszkesége, a kiállításban jártában betéreg egy francia vendéglőbe leányával Ángusztia főhercegnővel. Meg hallván azonban József főherceget a horribilis árakat; karon fogta a főhercegnőt e szavakkal:

— Jere leányom, ez nem nekünk való — szólta és bementek a szegedi oszárdába.

— A tudomány milleniumi imája. E hó 13-án volt a kir. magyar tudomány-egyetem milleniumi ünnepe. Az istantszteleletet az egyetemi templomban Te Deum-mal Horng Károly báró veszpremi püspök, az egyetem nagynevelő volt tanára végezte. Szent mise után ünnepi gyűlés volt az Akadémia dísztermében, dr. Wlassics Gyula miniszter jelenlétében. A külső fényről nem szólunk. Két beszéd volt: a rektoré és az egyetem díszdoktoráé: Jókai Móré. Mindenek fölött kimagaslott s igazán nagyszerű volt az a jelenet, midőn a rektor, egy világi férfi, természettudós, beszéde végén felkelt s elkezdett — imádkozni! Feledhetetlen volt ez a jelenet, melyet csak egy millenium képes sugálni. A tudomány milleniumi imája, egy világi férfi ajkán: hitet és lelkesedést keltő jelenet.

— Tavaszai táncmulatság. A helybéli fiatalság, az ugyancsak helyben állomásozó tisztikarral együttesen fényesen igérkező májálit fog rendezni e hó 30-án a lövölde kert-helyiségében; melyre a meghívók e hét folyamán fognak szétküldetni.

— Milleniumi doktorok. A budapesti tud. egyetem hittud. kara a millenium alkalmából Magyarország kiváló egyházi férfiai közül theologiai doktorokká avatott négyet. A kitüntetett egyházi férfiak a következők: Frankó Vilmos cz. püspök, Irsik Ferencz pápai praefátus, szatmári kanonok, Mohl Antal apátkanonok, győri plebános és Rajner Lajos esztergomi prépost-kanonok.

— Tehnikusok az állam szolgálatában. A kereskedelemügyi-, földmivelési és közoktatásügyi miniszterek elhatározták, hogy a nagyszámú alatt technikusokat fognak alkalmazni állami hivataloknál, hogy elméleti tudományukat gyakorlatilag érvényesíthessék. Erre összesen 38 állást rendszeresítették, még pedig állami gépgyáraknál 4-et, az államvasutaknál 15-öt, folyamamérnökségeknél 8-at a vegyészati kohóknál 6-ot. Azok a technikusok, a kik ily állást elnyerni óhajtanak, e hó végéig pályázhatnak.

— Kiállítási bérletjegyek a vidékieknek. A kiállítási jegyiroda (Gizella-tér Haas palota) a vidékiek számára is ad ki allandó, a kiállítás egész tartamára érvényes bérletjegyeket s ezeket azonnal el is küldi báróvá, ha a szükséges arczképet és az összeget beküldi. Mivel a vidékiek nem használják a jegyeket oly sürűen, mint a fővárosiak, a jegyiroda ezeket olcsóbban is adja; még pedig az allandó jegy 10 frt, az állatkiallításokra 2 frt, 12 évesnél fiatalabb gyermekeknek a bérlet-jegy 5 frt 50 kr.

— Kinevezés. Pünkösdi Ferencz, Székesfejevári volt főmérnökét, ki most jelenleg műszaki tanácsos, a kereskedelmi miniszter Nagy-Várad székhelylyel közüti felügyelővé nevezte ki.

— Egy fejevári iparos kitüntetés. Ő felsége a király tegnap, pénteken a kiállításban tett körutja alkalmával az iparcarnokban legfelsőbb megszólításával tüntette ki Kubik János helybéli kesztyű-gyárost, a kit Ráth Károly csoport elnök mutatott be ő felségének. A király a czég holléte és fennállásának ideje iránt tett kérdéseket és végül a kiállított kesztyűk szépségéért és izléses kiállításért legfelsőbb dicséretét fejezte ki.

— Hogy lesz a bagatellből sommás per? Ezt a kérdést nem annyira szellemesen, mint inkább ravasz furfangal oldották meg a helyben lakó Krausz s testvérek, kik egyebek közt abban is különböznek a két Rantzán fivértől, hogy nem ártani, hanem használni iparkodnak egymásnak. A két Krausz közül az egyik Vilmos, a másik Zsigmond névre hallgat; az előbbi a főfőt, az utóbbi az ügyvédséget kezeli. A rüföskereskedés már régebben fennáll és vannak nemcsak hitelzői, hanem adóai is, az ügyvédi iroda azonban csak pár hét előtt nyílt meg, s nincsenek kliensei. Hogy a fiatal „doktor“ keresessen valamit, a rüfös

Irodalom és Művészet.

Tövises és rózsák címmel szép kiállítási kötet jelent meg Nemes Antaltól. A kötet igazi költői léleknek szépen megírt munkája, melynek nemes irányu tartalma és választékos stílusa iránt egyaránt megkapjuk az olvasó lelkét. E könyvet bátran kezébe adhatjuk gyermekeknek és fiatal lányoknak is, szeplőtelen lelkű belőle csak üdvöset meríthet. Megrendelhető a szerzőnél Tüskevárott.

A hittudományi folyóirat VII. évfolyamának I. és II. füzeté megjelent gazdag tartalommal. Ezt a magas színvonalú folyóiratot dr. Kiss János egyetemi tanár szerkeszti. Előfizetési ára egy évre 5 frt.

Közgazdaság.

Fogyasztási adó-emelések.

Drágább lesz a szesz, drágább lesz a sör, ez a kiegyezési tárgyalásoknak legújabb eredménye. Azt olvassuk bécsi lapokban, hogy a fogyasztási adók nagymértékű fölemelését tervezik, s minthogy a közös vámterületen ezen adóemelés egyenlő tételekben állapították meg, következésképp az Ausztriában tervezett adó-emelések Magyarországra is vonatkoznak.

A szeszadónál az adóemelés a jelen adó-tételeknek 43 százaléka, a söradónál 50 százaléka.

Jelenleg a törvény azt határozza, hogy „a termelési adó minden hektóliter és szeszfok után 35 krt tesz.” (1888. 21. törv.-czikk 2. §.) Jövőre az adótétel 50 krra fogják emelni. Szól ez a kontingentált szeszre vagyis a meghatározott mennyiségben az egyes szeszgyárak között felosztott mennyiségre. A mit ezenfelül termelnek, az jelenleg 45 krt fizet, jövőre pedig 60 krt ugy, hogy itt is 15 krt az emelkedés.

Mit tesz ez? Nem jelent ez kevesebbet, mint Magyarország szeszfogyasztó közönségének több mint tizenkét millió frttal való újabb megadóztatását. Ugyanis az 1896. esztendőre a szeszadóból az összes bevétel 29 millióban állapították meg és ha 35 kros adótétellel ennyi pénz jön be a fogyasztás nem csökken, 50 kros adótétel mellett 41,429,000 frtnak kellene befolyjni. — Ezt a reformot tehát ugyan csak meg fogják érezni nemcsak a szeszgyárak és a regálébérlők, hanem a mezőgazdák és az egész pálinkaivó és szeszfogyasztó közönség.

Sörnél a számítás az, hogy jelenleg fogyasztási adóban fizetendő hektoliterenként 3 forint (1887: 47. t.-cz. 4. §.), s jövőre 4 forint 50 krajczár lesz fizetendő. Tehát minden liternél, melyet iszunk, ma 3 krt fizetünk az államnak, jövőre pedig 4 és fél krt fogunk fizetni. Természetesen a sör is ennyivel drágább lesz.

Ha pedig ezt kiszámítjuk összeségében, kitűnik, hogy az idén 2,450,000 frt söradót fizetünk, a kiegyezés után pedig 3,667,000 frtot fognak a magyar sörfogyasztók a haza oltárára áldozni s tehát mintegy 1,200,000 frt adófel-emelésről van szó.

Ez összegek együttvéve 13,645,000 frt adóemelésre rugának csak ennél a két fogyasztási adótárgynál, de minthogy az adóemelésből a fogyasztás csökkenése következik, az állam jövedelmei csak mintegy 10 millióval fognak szaporodni. Hát ez nagyon szép lenne, ha nem volna oly drágán megvásárolva nemcsak a termelők, vagyis a szesz- és sörgyárak üzletének kárával, hanem még inkább az amugy is az italok drágasága által sujtott közönség meg-

terhelésével. S nem hagyhatjuk említés nélkül azt sem, hogy Ausztriában italmérés adó nincs, denálunk, a hol a regálék állami monopóliumot alkotnak és bérbeadtnak, a bérösszegek tetemesen csökkenni fognak, ha az adókat ily nagy mértékben emelik.

Iparosok és munkások nyugdíj-ügye.

Rég érzett hiányt van hivatva pótolni a három év óta főnálló Magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egylete, mely minden-nemű politikáitól menten az öregség napjairól való gondoskodás nemes eszméjét óhajta a munkások közt meghonosítani. Ez a törekvés mind társadalmi, mind nemzetgazdasági szempontból igen fontos s megérdemli mindnyájunk figyelmét, mert arra az osztályra óhajta kiterjeszteni áldásos hatását, mely még eddig vajmi csekély mértányúlban részesült s teljesen rá van szorulva a gondoskodásra. Mert míg a társadalom többi osztályai biztosítva vannak öregségük napjaira, a szegény munkást, a ki életét, míg dolgozni bír, nehéz munkában a mindennapi kenyérről való küzdésben tölti el: öreg napjaira a legirtóztatásból nyomor fenyegeti, mely ellen nem volt módjában magát vagyon gyűjtésével biztosítani. Ha a szakadatlan munkában ereje elfogy, mikor idő előtt munkaképtelenné lesz, s kihull kezéből a kenyérkereső szerszám: ennek helyébe kezébe kell vennie a koldusbotot, hogy szomorú életét kegyelemkenyérrel tegesse tovább. Ennek tudata érlelte meg a munkásokban az eszmét, hogy hasonló sors ellen biztosítsák a jelenlegi munkás-nemzedéket. Dícséretükre válik, hogy önjerejükből vállalkoztak a nagy feladatra s az egész országra kiterjedő, kölcsönösségen alapuló szervezettel vélik azt elérhetőnek. Ezzel igen fontos társadalmi hivatást teljesítenek, mert kevesbitik a társadalom gondoskodására szorultak számát s az egylet ez emberbaráti hivatása teljesítésében joggal számít a nagy társadalom támogatására. Tagja lehet az egyletnek minden munkás kor- és nemkülönség nélkül, nemkülönségben oly egyének is, a kik nem tartoznak a munkás-osztályhoz, sőt nők is.

Az egylet harmadik évi működéséről most megjelent évi jelentés alkalmat nyújt nekünk az egylet kiváló kedvezményeinek ismertetésére, s ajánljuk azt t. olvasóink figyelmébe.

Az egylet tagjai 10, 12 és 15 kr heti tag-illetéket fizetnek, s ennek fejében a tagok, ha tíz évi tagság után saját szakmájukban munkaképtelenné válnak, éltük végéig 420, 490, illetve 5 frt 95 kr heti segélyt kapnak, mely összeg gondtalan életet biztosít számukra. A segélyezés összege a tagsági idő arányában évről évre nő, úgy, hogy ha valaki tagsága huszadik évében lesz rokkantá, már akkor 480, 560, illetve 6 frt 80 kr. segélyt kap s így tovább, míg negyven évi tagság után a tag 7, 8, illetve 8 frt 50 kr. heti nyugdíjat kap, s ezt élte végeig élvezi, bárha munkaképes is. Ezenkívül segélyezi az egylet a tagok özvegyeit és árvaít is, olyképen, hogy az elhalt tagot megillető segély az ő halála után gyermekei nevelésére fordítatik, míg a fiuk a 13-ik, a leányok a 14-ik évet betöltik. Az özvegy pedig megkapja végkielégítésül a férje által befizetett összeg 30 százalékát.

Az egylet magasatos céljához méltóan igen szépen halad, mert ma már közel kétezer tagja s 14,035 frt tiszta vagyona van, mely a Fazi Bankrésztársaságnál van elhelyezve s folyóvált gyarapszik. Az egylet szükséges és támogatásra méltó voltát maga a keresk. miniszter is elismerte, midőn az egylet nemes eszméjének sikeres terjesztésére 100 frtnyi postabélyeg adományozott. Vajha a társadalom is követni jó példáját!

A budapesti központi egyletnek öt főegylete van: Ó-Budán, Diósgyőrött, Zomborban, Miskolcon és Apatinban, melyek a központ fenntartása alatt mind önálló szervezettel bírnak. Városunk iparosainak és munkásainak ajánljuk, hogy a saját jól felfogott érdekében e fontos intézményt honosítsák meg; tegyenek első sorban önmaguk, mert örökké igaz marad: Segíts magadon s az Isten is megsegít!

Az egylet elnöksége (Budapest, VIII., József-körút 68.) szivesen küld mindennemű felvilágosítást, ha ez iránt hozzá fordulnak.

* **Állami bányaiskola Pécssett.** Levelzőnk jelentése szerint Pécssett még ez év őszén megnyílik az új bányaiskola, melyet a pénzügyminisztérium létesít 15,000 frt építési költséggel. Az új iskola arra van hivatva, hogy altisztekkel lássa el a magyar bányákat, melyek eddig kénytelenek voltak intelligensébb munkavezetőiket a külföldről szerződtetni. Az új iskola fenntartásához Pécs városa is hozzájárul.

* **A mintapinceze válsága.** A magyar királyi mintapinceze belső életében válság van készülődésben. Ugy a bortermelőket, mint a fogyasztó közönséget, de legkevésbé a szakkörök már régebb idő óta tapasztalják, hogy a mintapinceze épen-séggel nem teljesíti feladatát s államilag szubvencionált borkereskedésé hanyatlott, mely csupán a belföldi borkereskedésnek csínál konkurrenzitát. A mintapinceze szövetségese é hónap 10-ikén tartotta közgyűlését s ez alkalommal élesebb hangú felszólalások történtek a mintapinceze vezetősége ellen.

* **A juh- és hizottmarha kiállítás pén-teken nyílt meg a fővárosban, de a várakozásnak nem felelt meg, mert kevés a kiállított állatok száma.** Összesen 192 szarvasmarha és 1700 juh van kiállítva. A juhkiállításban kitűnt Zichy Jenő gróf fejrémegyei juhászata. Cziráky Antal gróf a gazdasági hízalásban ért el szép eredményt. A zsüri ítéletét ma hirdették ki.

* **Az olaszbor beüzönzése Magyarországra.** A kereskedelemügyi miniszteriumhoz érkezett értesítés szerint Olaszország hordóbor-kivitelének mennyisége az 1896. év január-február hónapjaiban 307,520 hektoliter volt, mely mennyiség az 1895. év ugyanazon időszakában kivitt 243,075 hektoliter mennyiséggel 44,455 hektoliterrel múlja felül. A kiszállított bor értéke az 1896. év január-február hónapjaiban 7,995,780 líra volt.

* **A fonyód-kaposvári vasut megnyitását** június elejére tervezték. El is készült a vasut nagyjában, a mennyiben már a sineket is lerakták, sőt az állomási épületek is munkában vannak. A megnyitás azonban valószínűleg későbbre marad, mert a vonalon épült hidak és áttereszék jórészenek újból való felépítésére lesz szükség, miután az alapozás nem elég szilárd. Eme pótmunkálatok még sok költséget és időt fognak igénybe venni.

831. tk./96.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfejérvári kir. törvénzék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tattay István, Ferencz, Irén és Margit önkéntes árverési ügyében, a székesfejérvári kir. törvénzék területén levő Székesfejérvár szab. kir. városban fekvő, a székesfejérvári 2525. sz. betétben A. I. 1—2. r. sz. a. felvett 1684. és 1685. hr. sz. kert, udvar és lakházra a telekkönyvi tulajdonosok által megállapított 8000 frt kiküldetési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanosság az 1896. évi május hó 28-ik napján d. e. 9 órákor ezen kir. törvénzék tkvi hatóságának hiv. helyiségében (Megyeházban) megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10 % -át mint bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges eshelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Székesfejérvárott, 1896. évi január 29-én a kir. tszék tkvi hatósága

Kovács.
kir. tszék bíró.

VASUTI ÚJ MENETREND.

— Érvényes 1896. május 1-től. —

Budapestről — Székesfejérvárra.	
Gyorsvonat:	ind. 7:00 regg. — érk. 8:30 regg.
Postavonat:	" 7:10 " " 9:16 " "
Vegyesv.	" 2:25 d. u. — " 4:27 d. u.
"	" 5:25 d. u. — " 7:39 este.
Gyorsvonat:	" 7:45 este — " 9:11 " "
Postavonat:	" 9:25 " " 11:33 éjjel.
Székesfejérvárról — Budapestre.	
Postavonat:	ind. 4:24 regg. — érk. 6:29 regg.
"	" 6:15 " " 8:25 d. e.
Gyorsvonat:	" 8:49 d. e. — " 10:10 d. e.
Vegyesvonat:	" 2:35 d. u. — " 4:32 d. u.
Postavonat:	" 6:08 este — " 8:12 este.
Gyorsvonat:	" 8:15 " " 9:40 " "
Székesfejérvárról — Kanizsára.	
Gyorsvonat:	ind. 8:40 regg. — érk. 11:45 d. e.
Postavonat:	" 9:26 " " 1:39 d. u.
Vegyesvonat:	" 4:33 d. u. — " 8:55 este
Gyorsvonat:	" 9:18 este — " 12:10 éjjel
Postavonat:	" 11:43 éjjel — " 3:52 regg.
Kanizsáról — Székesfejérvárra.	
Postavonat:	ind. 12:15 éjjel — érk. 4:16 regg.
Gyorsvonat:	" 5:47 regg. — " 8:39 d. e.
Vegyesvonat:	" 10:00 d. e. — " 2:10 d. u.
Postavonat:	" 2:00 d. u. — " 6:00 d. u.
Gyorsvonat:	" 5:06 d. u. — " 8:00 este.

Székesfejérvári színház.

Csak 3 előadás.
1896. évi május hó 16., 17. és 18-án (szombat, vasárnap hétfőn) a nagy

Kiengesztelődési áldozat

a Golgothán.

Jézus szenvedése és halála.

Előadva a 30 tagból álló **Aliesch Ede** vezetése alatti ó-bajor passio-társaság által.

Helyárak: Földszinti és elsőemeleti páholy 3 frt 50 kr. — Másodemeleti páholy 2 frt 50 kr. — Elsőrendű zártzék 80 kr. — Másodrendű zártzék 60 kr. — Harmadrendű zártzék 50 kr. — Másodemeleti erkélyülés 40 kr. — Másodemeleti erkélyálló 20 kr. Földszinti állóhely 30. — Deák-katona- és gyermekjegy 20 kr. — Karzati ülőhely 20 kr. Karzati állóhely 10 kr.

Jegyek előre válthatók d. e. 9 — 12. d. u. 3 — 5. a színházi pénzt. Pénztárnyitás 7. kezdete 8. vége 10 órakor.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

nagyban és kiskisnyben

BUDAPEST,

VIII. kerepesi-ut 49.

Nagy raktár mindennemű

bőrök,

czipész-kellek

és saját készítményű

cipő-felsőrészekből

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő czipész- és cizmadiamester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendelések postán és vasuton csakis utánvétel mellett azonnal eszközöltetnek. 10—7

Ifj. FÜSTÉR IMRE

asztalos- és kárpitos butorraktára

Székesfejérvár, iskola-utca 10.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlom újonnan berendezett dus választékú

● ● kárpitos és asztalos butorraktáramat, ● ● ● ●

hol minden e szakmába vágó munkák nagy választékban kaphatók a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, u. m.: háló, ebédlő, szalon, iroda és előszoba berendezések. Széjjel nyitható fotel, mely éjjel ágyának alkalmazható, magas divánok, ottománok, tükrök, képek és más itt fel nem sorolt asztalos- és kárpitos-munkák.

Különösen ajánlom figyelembe venni, hogy a megrendelt butordarabokat vagy átalakítások kézimunkák módjára, régi butorok a saját műhelyemben és felügyeletem alatt készülnek; miért is minden nálam rendelt butorokért, illetve munkáért kezességet vállalom.

Rajzokkal, mintákkal és költségvetésekkel szívesen szolgálok. Vidéki megrendeléseknél a címre különösen vigyázni kérem.

52 — 47

Tisztelettel:

Ifj. FÜSTÉR IMRE.

Fogorvos

Dr. Ritscher Zsigmond

a bécsi fogorvosi egyetemi-intézet volt fogorvosa.

Székesfejérvár Sas-utca 7. sz.

Foghuzás érzéketlenítő szerrel.
Plombálás arany platini és cementtel.
Műfogak és fogsorok kaucsuk vagy arany alapon.

Speciálista arany plombálásban.

Rendel reg. 8 órától este 6-ig.

Vásár- és ünnepnapokon is.

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban
jutányos áron.

MIHÁLYI JÓZSEF

KÁRPITOS ÉS DISZITŐ

NÁDOR-UTCA, GEBHARDT-HÁZ.

Van szerencsém a nagy. érd. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, miszerint ez évre már a legujabb divatu butor kelmék, igen olcsó kivitelben; valamint a falkárpitok dus választékban megérkeztek. Melyekből tetszés szerint, jutányos árban készítek, szállodák, lakosztályok, fürdő-telepek és nyaralókba divatos és tartós kárpitosbutorokat, továbbá teljes berendezést, kárpitozást (tapetázást) elvállalom.

Készítek továbbá: szalon, háló, és ebédlő párnázott butorokat, ruganyos és löször matraczokat, melyekhez a legkifünőbb anyagot szolgáltatatom, ugy munkám izléssel való kiállításáért, valamint tartósságáért mindenkor kezeskedem. — A nagy érd. közönség, valamint b. Uraságod eddigi szives partfogását továbbra is kérve,

maradtam kiváló tisztelettel

Mihályi József.

18—18

VÉDJEGY.

FERENCZ- pálinka
(sósorszesz)

Vértés gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas gyógytár“ világhírű gyógyszerei u. m.: Dr. Heuffel-féle gyomor-eszencia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacok, Bánáti növény-nedv, Herkulesfürdői kőszényszesz, Injectio és capsules végétalés stb.

Raktár: Székesfejérvárott: Imrich Viktor gyógytára; valamint: Vértés Lajos, sas gyógytára, Lugoson, 454. sz. 25—11.

Nyomatott Szammer Imrénél, Székesfejérvárott.